

Да се млада у поштењу владам:
Ја се владам, ал' му се не надам!

119.

Колико је у недељи дана,
Сви су дани од сребра сковани,
А субота од златног злата,
Субота не недељу пошти.
А недеља дику са салаша,
Дика мени медјанних колача.

120.

Море, дико, где си за толико,
Те те моје очи не видише?
Да ти знадеш, како венем за те!
Кад ја лежем, молим бога за те,
А кад спавам, све о теби сањам.

121.

Хајде, друго, да чешљамо перје,
Да чинимо до вече весеље!
Знаш, шта ћемо за вече испећи,
Моја мама неће ништа рећи: